

En Miquel Àngel Martínez i Camarasa, Alcalde-President de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, amb motiu de l'elaboració del pressupost ordinari per a l'exercici de 2009, emet la preceptiva

MEMÒRIA

El present projecte de pressupost per a l'any 2009 ha d'estar marcat ineludiblement per la conjuntura econòmica general tan greu que sacseja la societat globalment. No cal abundar en detalls: la crisi econòmica afecta tots els àmbits i les administracions públiques no són l'excepció.

Sempre ha resultat una obvietat que els nivells de recaptació tan excepcionals, sobretot els derivats de la frenètica activitat urbanística dels darrers anys, no es podria sostenir massa temps. Però tampoc no era previsible que la caiguda arribés a ser tan sobtada, tan acusada i tan demolidora per als interessos municipals.

Cal tenir en compte que no només han deixat d'entrar noves sol·licituds de llicències d'obres, sinó que, a més, ens veiem obligats a fer front a devolucions dels impostos cobrats en anys anteriors, per renúncia expressa dels promotors a executar els projectes.

Del que no hi ha cap dubte és de que ens ha "tocat" a l'actual equip de govern de viure i d'afrontar aquesta desagradable circumstància i és ben cert que no defugim les nostra responsabilitat, raó per la qual no només ens veiem obligats a renunciar a grans projectes, sinó també a tallar de soca-rel la tendència al desenfrenat creixement que ha caracteritzat els pressupostos dels darrers anys i a imposar uns criteris d'austeritat absolutament inèdits en aquesta casa.

Si passades legislatures han pogut lluir-se mitjançant l'execució de grans projectes que ens han dotat d'infraestructures que ara cal mantenir, si la tònica habitual dels darrers anys ha estat un expansionisme fonamentat en un poder adquisitiu que ara se n'ha anat en orris, ara a nosaltres només ens queda un camí i un objectiu, certament més difícil i desagraït: gestionar, estalviar, reduir costos, administrar amb cura i finalment assolir una situació de nou equilibri que garanteixi la viabilitat i la solvència.

Els ingressos corrents han patit una forta sotragada, i poso com a exemple revelador una simple comparativa amb el pressupost inicial de 2008. Cal adonar-se que les previsions per impostos directes estan pràcticament congelades malgrat l'augment lleu que han experimentat les ordenances. Que els impostos indirectes han passat de 400.000.- a 100.000.- euros. Que les estimacions per taxes i preus públics s'han hagut de reduir en un 9'38%. I que els ingressos patrimonials no podran comptar, és clar, amb els 500.000.- euros que sí que apareixien en el pressupost anterior en concepte de dret de superfície per a la construcció d'un geriàtric. Com a única contrapartida només podem comptar amb un previsible augment de les participacions en els ingressos de l'Estat que, previsiblement, ens aportaran uns 200.000.- euros més.

És o no és aquesta una conjuntura absolutament desoladora?

És o no és veritat que aquesta és una situació sobrevinguda, de la qual cap de nosaltres en som responsables?

Conseqüentment, la previsió de despeses s'ha hagut d'ajustar a la nova realitat i en aquest sentit, les despeses de personal, malgrat la inevitable revisió dels salaris, s'ha pogut reduir en un 0'62%, xifra que sembla irrisòria però que comporta un evident esforç i dificultat. Les compres de bens i serveis s'han retallat en un 8'78%, a base de gestió i rigor. Les transferències corrents i subvencions s'han aconseguit rebaixar en un 12'60%. I les despeses financeres s'han adaptat a l'evolució de la nostra realitat i dels tipus d'interès, tot i que no puc deixar d'explicar que els crèdits que cal amortitzar són els que ens trobarem, ja que durant l'anterior exercici no se'n va contractar cap de nou.

En quant a les inversions, val a destacar l'aportació que ens correspon per la urbanització de Can Rams, arrel d'haver-hi adquirit tres parcel·les i que es finança a través de l'alienació d'una d'elles i la segona fase de remodelació de la zona esportiva que es finança majoritàriament amb una subvenció emmarcada en el PUOSC. Tots els altres projectes són de molt menor envergadura, reduïts a la mínima expressió i moltes vegades imprescindibles. Es preveu de finançar-los a el petit estalvi que es pretén obtenir de l'activitat corrent i un petit crèdit que només serà possible si els estats que conformen el tancament de l'exercici de 2008 confirmen el que amb tant anhel esperem: que s'hagi corregit l'estalvi net negatiu que va oferir el tancament dels comptes de l'any 2007.

En resum, estem davant el pressupost més restrictiu de les darreres dècades i l'esforç que hi hem hagut d'esmerçar és fàcilment imaginable. Tot s'ha hagut de llimar, no hi ha hagut lloc per a frivolitats, s'han hagut de prendre decisions difícils i doloroses...

M'agradaria, tot i que ho sé improbable, comptar amb el suport de la resta de forces polítiques de l'Ajuntament en aquests moments especialment delicats.

Miquel Àngel Martínez i Camarasa, Alcalde.

Sant Vicenç de Montalt, 5 de febrer de 2009.

L'Alcalde

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miquel Àngel Martínez i Camarasa', written over a large, faint watermark of the town's coat of arms.

Signat: Miquel Àngel Martínez i Camarasa,